

בש"פ 5498/19 - מדינת ישראל נגד בלאל אבו אלקיעאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 5498/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

בלאל אבו אלקיעאן

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996,
בת"פ 69298-11-18 בבית המשפט השלום באר שבע

תאריך הישיבה:

ג' באלול התשע"ח (3.9.2019)

בשם המבקשת:

עו"ד שרית חתוקה

בשם המשיב:

עו"ד נאשף דרוויש

החלטה

מונחת בפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. שני שיקולים הם המכריעים בבקשה מעין זו. הראשון, קצב המשפט שנועד להגן על זכויות הנאשם, המצוי במעצר בעודו נהנה מחזקת החפות. השני, האינטרס של הגנה על הציבור לנוכח עילות מעצר ובעיקרן מסוכנות הנאשם.

על פי מבחן המעשה שהוכח לכאורה קיימת מסוכנות. כתב האישום מכיל 11 אישומים ומייחס למשיב גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. באשר לקצב המשפט, הוא מתקדם. פרשת התביעה הסתיימה בתאריך עמוד 1

18.7.2019. ואולם, כל בקשת מעצר על פי נסיבותיה. כאן נכנס שיקול נוסף והוא שבאמצע חודש יולי הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. אלא הגם שהפחית בית המשפט המחוזי את סכום ההפקדה ל-45,000 ש"ח, המשיב לא עמד בכך ולכן עודנו מוחזק במעצר מאחורי סורג ובריח. הסניגור הבהיר כי בתקופה האחרונה הגיש בקשה נוספת בעניין שיעור הערובה ובית המשפט ביקש את תגובת המדינה תוך שבועיים. מוסכם שאין זה קל המצב בו אדם מוחזק במעצר בשל היעדר יכולת כלכלית להפקיד כספים בשיעור מסוים. גם אם יש הצדקה לכך, מצב זה אינו רצוי ומחייב שיקול. הגם שאיני דן בכך במסגרת בקשה זו, על פני הדברים ולאור התמונה שהוצגה בפניי, צודק הסניגור כי בנסיבות בו המפריד בין שחרור בתנאים אלו או אחרים לבין מעצר הוא אי הפקדת מזומן, ראוי כי בית משפט שדן בעניין לגופו יכריע בכך בהקדם ככל שניתן.

כך או כך, בהינתן הנתון שהמשיב מוחזק במעצר ומבלי להביע עמדה לגבי דיון שאמור להתקיים בדבר שיעור ההפקדה, נראה שבכל הקשור למבחנים הרלוונטיים לבקשה זו, דינה להתקבל.

סוף דבר, הנני מורה על מעצרו של המשיב ב-76 יום החל מתאריך 11.9.2019 (וסה"כ ב-90 יום החל מתאריך 28.8.2019) או עד מתן פסק דין בת"פ 69298-11-18 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ג' באלול התשע"ט (3.9.2019).

ש ו פ ט